

Hoop

Het ontbreken van ziekte-inzicht is niet alleen aan patiënten voorbehouden. Ook bij naasten zie je vaak dat er een ontkennende fase is, vooral in het begin van een ziekteproces.

Vanochtend nog sprak ik zo'n moeder: **'Mijn zoon heeft een paar maanden geleden kort na elkaar zijn vijfde en zesde psychose gehad. Bij zijn eerdere psychoses, hij was nog jong, heb ik ooit eens met jullie contact gehad en werd ik heel fijn te woord gestaan. Toen het daarna weer goed met hem ging, kon ik dat stemmetje in mijn achterhoofd negeren. Nu is hij onlangs weer onderuit gegaan en realiseer ik me dat ik er toch echt aan moet geloven.'** Herkent u dit? We horen het hier wel vaker en het is zo begrijpelijk dat je er, zeker als ouder, niet aan wilt!

Een paar weken eerder: **'Ik zag jullie vereniging op internet. Mijn zoon is opgenomen met een psychose. Nu ben ik daar eens over gaan lezen, maar het is vreselijk! Hoe zal zijn toekomst er uit zien? Hij kan straks niets meer, zijn leven is voorbij!'**

Het was al even geleden dat ik iemand die voor het eerst met een psychose te maken kreeg, op deze manier hoorde praten over de mogelijke gevolgen. Ik denk dat het zelfs in mijn vorige Ypsilonleven aan de adviestelefoon was. Minimaal tien jaar geleden dus. Dat zegt wel iets over de manier waarop we naar psychoses (en schizofrenie) keken. Alles was kommer en kwel! En, begrijp me goed, helaas is dat voor veel mensen de realiteit van alledag. Maar gelukkig is er veel meer aandacht voor herstel hoe misbruikt dat woord ook is. Er zijn zoveel voorbeelden van mensen die met hun psychotische kwetsbaarheid hebben leren omgaan. Die strategieën hebben ontwikkeld om een volgende crisis te vermijden of uit te stellen.

Met deze moeder heb ik daarover een poosje gesproken. Aan het eind van het gesprek heb ik haar aangeraden om op **psychosenet.nl** te kijken voor ervaringsverhalen. Niet om te bagatelliseren maar om hoop te bieden. Deze hoop heeft iedereen nodig, wij als naasten én vooral ook onze zieke familieleden, vrienden, studiegenoten, collega's en burens. Ook dit cliché is waar: Hoop doet leven!

Marja Hasert | medewerker adviesdienst

De adviesdienst is er voor de leden. Maak er gebruik van en bel of mail ons!

088 000 21 20

adviesdienst@ypsilon.org

Als u ons belt dan krijgt u **Marja Hasert, Hennie Kleijwegt, Annemiek de Kruijff, Marjo Markx** of **Heleen Schönau** aan de telefoon.

Stuurt u ons een e-mail dan zal **Hein Koger, Elli Bootsman** of **Erin Wagenaar** uw vraag, vaak binnen 48 uur, beantwoorden.